

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Die steeds opstaat wanneer hij valt, zal eenmaal opstaan om niet meer te vallen.

No. 22.

15 November 1908.

13de Jaargang.

HET PRIESTERSCHAP.

Door JOSEPH SMITH.

Om het onderwerp het Priesterschap, zoo belangrijk voor dit, zoowel als voor ieder volgend geslacht, te onderzoeken zal ik voortgaan het, zoover als ik kan, van het Oude en Nieuwe Testament na te sporen.

Er wordt over twee Priesterschappen in den Bijbel gesproken, namelijk het Melchizedeksche en Aäronische of Levitische. Alhoewel er twee Priesterschappen zijn, zoo omvat het Melchizedeksche het Aäronische of Levitische Priesterschap, en is het voornaamste en heeft de hoogste autoriteit welke op het Priesterschap betrekking heeft, en de sleutelen van het Koninkrijk van God in alle eeuwen der wereld tot het laatste nageslacht op aarde, en is het kanaal waardoor alle kennis, leer, het plan van zaligheid en iedere belangrijke zaak van den hemel geopenbaard wordt.

Zijne instelling was vóór „de grondlegging der aarde, of vóór „de morgensterren vroolijk zongen of de Zonen van God juichten”, en het is het hoogste en heiligste Priesterschap, en is volgens de ordening van den Zoon van God. Alle andere Priesterschappen zijn slechts gedeelten, vertakkingen, machten en zegeningen daartoe behoorende, en worden daardoor vastgehouden, bestuurd en beheerscht. Het is het kanaal waardoor de Almachtige begon Zijne heerlijkheid te openbaren bij het begin van de schepping dezer aarde en waardoor Hij voortging Zich aan de kinderen der menschen te openbaren tot op dezen tijd, en waardoor Hij Zijne doeleinden zal bekend maken tot aan het einde der tijden.

Beginnende met Adam, die de eerste mensch was, waarvan in Daniel gesproken wordt als zijnde „de Oude van Dagen” of met andere woorden, de eerste en oudste van allen, de groote, voornaamste stamvader, van wien op eene andere plaats gezegd wordt, dat hij Michaël is omdat

hij de eerste en vader van allen is, niet alleen door afstamming, maar de eerste om de geestelijke zegeningen te bezitten, aan wien het plan van verordeningen was bekend gemaakt, voor de zaligheid van zijn geslacht tot het einde, en aan wien Christus het eerst geopenbaard werd, en door wien Christus van den hemel is geopenbaard en zal voortgaan om voortdurend geopenbaard te worden. Adam bezit de sleutelen van de bedeeeling van de volheid der tijden, dat is: de bedeeeling van al de tijden is en zal door hem geopenbaard worden van het begin tot Christus, en van Christus tot het einde van al de bedeeelingen die geopenbaard moeten worden. „Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijnen wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelven, om in de bedeeeling van de volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is.” (Efeze 1 : 9, 10).

Nu het voornemen in Zichzelven in de voleinding van de laatste bedeeeling is, dat alle dingen betrekking hebbende op die bedeeeling, zullen verricht worden in volkomen overeenstemming met de voorafgaande bedeeelingen.

En wederom, God had voorgenomen in Zichzelven, dat er geen eeuwige volheid zou zijn, totdat iedere bedeeeling vervuld zou zijn en tot één vergaderd, en dat alle dingen welke ook, die tot één vergaderd zullen zijn in die bedeeeling, en tot dezelfde volheid en eeuwige heerlijkheid, zouden zijn in Christus Jezus; daarom heeft Hij de verordeningen voor eeuwig en altoos vastgesteld, en heeft Hij Adam aangewezen die te bewaken, ze van den hemel aan de menschen te openbaren, of engelen te zenden om die te openbaren. „Zijn Zij niet allen gediensstige geesten, die tot dienst uitgezonden worden, om dergenen wil, die de zaligheid beërven zullen?” (Hebr. 1 : 14).

Die engelen zijn onder het bestuur van Michaël of Adam, die werkzaam is onder de leiding des Heeren. Uit de boven aangehaalde tekst leeren wij, dat Paulus volkomen verstond het voornemen des Heeren in betrekking tot Zijne verbinding met den mensch, en met die heerlijke en volkomen orde die Hij in Zichzelven heeft vastgesteld, waardoor Hij macht, openbaringen en heerlijkheid kan voortzenden.

God wil niet erkennen wat Hij niet heeft geroepen, verordineerd en gekozen. In den beginne riep God Adam met Zijne eigene stem. „En de Heere God riep Adam, en zeide tot hem: Waar zijt Gij? En hij zeide: Ik hoorde uwe stem in den hof, en ik vreesde, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij”. (Gen. 3 : 9, 10). Adam ontving geboden en bevelen van God: dit was de orde van den beginne.

Dat hij openbaringen, geboden en inzettingen ontving in den beginne is buiten alle tegenspraak; want hoe kon men anders offeranden tot God offeren die Hem aangenaam waren? En als zij offeranden offerden, dan moeten zij volmacht hebben verkregen door verordineering. Wij

lezen in Gen. 4 : 4, dat Abel bracht van de eerstgeborenen zijner schapen en van hun vet, en de Heere zag Abel en zijn offer aan. En wederom : „Door het geloof heeft Abel eene meerdere offerande Gode geofferd dan Kaïn, door hetwelk hij getuigenis bekomen heeft dat hij rechtvaardig was, alzoo God over zijne gave getuigenis gaf; en door hetzelfde geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is” (Heb. 11 : 4). Hoe spreekt hij nog? Hij verheerlijkte het Priesterschap dat op hem bevestigd was, en stierf een rechtvaardig mensch, en daarom is hij een engel van God geworden, door zijn lichaam uit den dood ontvangen te hebben, steeds de sleutelen zijner bedeeling houdende; en hij was uit den hemel gezonden tot Paulus, om hem troostende woorden toe te spreken, en aan hem een kennis te geven van de verborgenheden der goddelijke dingen.

En als dit niet het geval was, dan zou ik vragen, hoe wist Paulus zooveel omtrent Abel, en waarom zou hij zeggen, dat hij „nog spreekt”, na zijnen dood? Dat hij sprak nadat hij gestorven was, moet zijn door van den hemel gezonden te zijn om te bedienen.

Dit is dan de aard van het Priesterschap: een ieder dezer mannen heeft het Presidentschap van zijne bedeeling, en een man heeft het Priesterschap over hen allen, welke is Adam; en Adam ontving zijn Presidentschap en autoriteit van den Heere, maar kan geen volheid ontvangen totdat Christus het Koninkrijk aan den Vader zal overgeven, dat aan het einde der laatste bedeeling zal geschieden.

De macht, heerlijkheid en zegeningen van het Priesterschap konden niet voortduren met hen die verordineerd werden, tenzij hunne gerechtigheid voortduurde; want Kaïn ook bemachtigd zijnde offerande te offeren, werd vervloekt. Het toont aan, dat verordeningen moesten onderhouden worden op de juiste manier als God had vastgesteld; anders zal hun Priesterschap een vloek inplaats van een zegen zijn.

Als Kaïn de wet van rechtvaardigheid vervuld had zooals Enoch deed, dan kon hij met God gewandeld hebben al de dagen zijns levens en nooit een zegen verloren hebben. „En Enoch wandelde met God, nadat hij Methusalach gewonnen had, driehonderd jaren; en hij gewon zonen en dochteren, en al de dagen van Enoch waren driehonderd vijf en zestig jaren. Enoch wandelde met God; en hij was niet meer; want God nam hem weg”. (Gen. 5 : 22—24). Nu deze Enoch werd door God weggenomen, dat hij dien tijd niet zou sterven, en wees hem eene bediening aan tot terrestriale lichamen, waarvan maar weinig geopenbaard is. Hij heeft ook het recht behouden tot het Presidentschap eener bedeeling, en er zal meer van hem en van terrestriale lichamen gezegd worden in een andere verhandeling. Hij is een bedienende engel, om hen te dienen die erfgenamen der zaligheid zullen zijn, en verscheen aan Judas, gelijk Abel aan Paulus; daarom sprak Judas over hem (vers 14 en 15). En Enoch, de zevende van Adam, openbaarde dit gezegde: „Ziet, de Heere is gekomen met zijne vele duizenden heiligen.”

Paulus was ook met hem bekend en ontving onderricht van hem. „Door het geloof is Enoch weggenomen geweest, opdat hij den dood niet zou zien; en hij werd niet gevonden, daarom dat hem God weggenomen had; want vóór zijne wegneming heeft hij getuigenis gehad, dat hij Gode behaagde. Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet gelooven, dat Hij is, en een Belooner is dergenen, die Hem zoeken.” (Heb. 11 : 4, 6).

Nu, de leer van door God weggenomen te worden zonder te sterven, is een kracht die tot dit Priesterschap behoort. Er zijn vele dingen die tot de macht van het Priesterschap behooren en tot de sleutelen daarvan, die verborgen zijn gehouden van voor de grondlegging der wereld; zij zijn voor de wijzen en verstandigen verborgen, om in de laatste tijden geopenbaard te worden.

Velen hebben verondersteld, dat de leer van wegneming door God zonder te sterven beteekende, dat menschen onmiddellijk in de tegenwoordigheid van God gebracht werden en in een eeuwige volheid, maar dat is een verkeerd begrip. Hunne verblijfplaats is van een terrestriale rang, en een plaats voor zoodanige personen bereid, die Hij bewaard heeft om bedienende engelen te zijn tot vele planeten, en die nog niet tot zulk eene groote volheid zijn ingegaan als zij die uit den dood zijn opgestaan. „En anderen zijn gepijnigd geworden, de aangebodene verlossing niet aannemende, opdat zij eene betere opstanding verkrijgen zouden”. (Heb. 11, gedeelte van vers 11).

Het was dus duidelijk, dat er een betere opstanding was, want anders had God het niet aan Paulus geopenbaard. Om welke reden kan er gesproken worden van een betere opstanding? Dit verschil is gemaakt tusschen de leer van de werkelijke opstanding en de wegneming zonder te sterven: wegneming verschaft bevrijding van pijniging en lijden van het lichaam, maar het bestaan zal voortduren in verband met den arbeid en de moeilijkheden der bediening, alvorens zij in zulk een groote rust en heerlijkheid kunnen ingaan.

Zij integendeel, die gepijnigd werden, de verlossing niet aannemende, ontvingen eene onmiddellijke rust van hunnen arbeid. „En ik hoorde eene stem uit den hemel, die tot mij zeide: Schrijf, zalig zijn de dooden, die in den Heere sterven van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten mogen van hunnen arbeid; en hunne werken volgen met hen.” (Openb. 14 : 13).

Zij rusten gedurende eenen langen tijd van hunnen arbeid, en hunne werken worden voor hen bewaard, opdat hun toegestaan zal worden hetzelfde werk te doen, nadat zij eene opstanding hebben ontvangen voor hunne lichamen. Maar wij zullen dit onderwerp verlaten en later over de terrestriale lichamen spreken, opdat wij dat onderwerp uitvoeriger kunnen behandelen.

De volgende voorname Patriarch (na Enoch) die de sleutelen van het Priesterschap hield was Lamech. „En Lamech leefde honderd twee

en tachtig jaren, en hij gewon eenen zoon. En hij noemde zijnen naam Noach, zeggende: Deze zal ons troosten over ons werk, en over de smart onzer handen, vanwege het aardrijk, dat de Heere vervloekt heeft." (Gen. 5 : 28, 29). Het Priesterschap duurde voort van Lamech tot Noach. „Daarom zeide God tot Noach: Het einde van alle vleesch is voor Mijn aangezicht gekomen; want de aarde is door hen vervuld met wrevel; en zie, Ik zal hen met de aarde verderven". (Gen. 6 : 13).

Wij zien dus dat de sleutelen van dit Priesterschap bestonden in het vernemen van de stem van Jehova, dat Hij met hem (Noach) sprak op eene vriendschappelijke wijze, dat Hij op hem deed voortduren, de verbonden, de macht en de heerlijkheid, waarmede Hij Adam zegende in den beginne; en het offeren van offeranden, dat ook zal voortduren in den laatsten tijd: want al de verordeningen en plichten die ooit door het Priesterschap verlangd zijn, onder de aanwijzingen en bevelen van den Almachtigen in een der bedelingen, zullen allen verkregen worden in de laatste bedeling; daarom zullen alle dingen die verkregen zijn onder de autoriteit van het Priesterschap in een van de vroegere tijdperken, wederom verkregen worden, voortbrengende de herstelling waarvan gesproken is door den mond van alle Heilige Profeten; dan zullen de zonen van Levi eene aangename offerande tot den Heere offeren. „En Hij zal zitten louterende, en het zilver reinigende, en Hij zal de kinderen van Levi reinigen, en Hij zal ze doorlouteren als goud, en als zilver; dan zullen zij den Heere spijsoffer toebrengen in gerechtigheid". (Mal. 3 : 3).

Het zal hier noodig zijn eenige opmerkingen te maken over de leer in de aangehaalde tekst besproken. Het wordt algemeen verondersteld, dat offeranden geheel weggedaan waren toen de Groote Offerande (van den Heere Jezus Christus) opgeofferd was, en dat er geen noodzakelijkheid voor offeranden in de toekomst bestaat; maar zij die dit voorgoeden, zijn zeker niet bekend met de plichten, voorrechten en autoriteit van het Priesterschap, of met de Profeten.

Het offeren van offeranden is steeds verbonden geweest met en vormt een gedeelte van de plichten van het Priesterschap. Het is met het Priesterschap begonnen en zal voortduren tot na de komst van Christus, van geslacht tot geslacht. Dikwijls is er gesproken geworden over het offeren van offeranden door de dienstknechten des Allerhoogsten in vroeger dagen, voor de wet van Mozes; welke verordeningen zullen voortgezet worden wanneer het Priesterschap hersteld is met al zijn autoriteit, macht en zegeningen.

Elia was de laatste Profeet die de sleutelen van het Priesterschap bezat en die voor de laatste bedeling de autoriteit zal herstellen en de sleutelen van het Priesterschap zal overgeven, opdat al de verordeningen in gerechtigheid zullen verricht worden. Het is waar dat de Zaligmaker autoriteit en macht had om deze zegening te schenken; maar de zonen

van Levi waren te veel bevooroordeeld. „Ik zal ulieden den Profeet Elia zenden, eer dat die groote en die vreeselijke dag des Heeren komen zal". enz. Waarom Elia zenden? Omdat hij de sleutelen heeft van de autoriteit, om in al de verordeningen van het Priesterschap te bedienen; en zonder dat de autoriteit gegeven wordt, kunnen de verordeningen niet in gerechtigheid verricht worden.

Het is een zeer algemeen begrip, dat de offeranden die geofferd werden, geheel verbrand werden. Dit was niet het geval; als gij Leviticus wilt lezen, hoofdstuk 2, verzen 2 en 3, dan zult gij zien, dat de priesters een gedeelte namen en het als een gedenkoffer tot den Heere offerden, terwijl het overige gehouden werd tot onderhoud der priesters; zoodat de offers en offeringen niet geheel op het altaar verbrand werden — maar het bloed werd gesprenkeld en het vet en zekere andere gedeelten werden verbrand.

Deze offeranden, zoowel als iedere verordening tot het Priesterschap behorende, zullen, wanneer de Tempel des Heeren gebouwd zal zijn en de zonen van Levi gereinigd, volkomen hersteld en verricht worden in al hunne grootheid, bijzonderheden en zegeningen. Dit heeft steeds bestaan en zal bestaan wanneer de machten van het Priesterschap voldoende geopenbaard zijn; want hoe kan anders de herstelling van alle dingen plaats hebben, waarvan door de Heilige Profeten gesproken is? Het moet niet verstaan worden dat de wet van Mozes wederom hersteld zal worden met al hare verrichtingen en verscheidenheid van ceremoniën; dit is nimmer gezegd geworden door de Profeten; maar die dingen welke bestonden voor de dagen van Mozes, namelijk offeranden, zullen voortduren.

Het kan door sommigen gevraagd worden, welke noodzakelijkheid is er voor offeranden, sedert de Groote Offerande is opgeofferd? Als antwoord dient, als bekeering, doop en geloof bestonden voor de dagen van Christus, wat noodigheid is er dan voor die dingen na dien tijd? Dit Priesterschap is overgegaan in een geregelde linie van vader op zoon, door hunne opvolgende geslachten. (Zie Boek der Leer en Verbonden). *Geschiedenis der Kerk Boek IV.*

VERPLAATST.

Ouderling James H. Pitt van de Luiksche naar de Arnhemsche Conferentie.

Ouderling David W. Jones van de Arnhemsche naar de Rotterdamsche.
Ouderling Isebrand Sander van de Groningsche naar de Rotterdamsche
Ouderlingen J. W. Howe Jr. en P. A. Clayton van de Rotterdamsche naar de Groningsche.

Ouderling A. Le Roy Sherwood van de Arnhemsche naar de Luiksche.
Ouderling Geo.H.Knight van de Amsterdamsche naar de Rotterdamsche.

EEN PRACTISCHE LEER.

Een van de belangrijke beginselen der Kerk is de hand des Heeren in alle dingen te erkennen. Eene poging om de geringe zaken des levens, die van de aarde aardsch zijn, te scheiden van de veronderstelde grootere dingen, is onredelijk. De Heiligen der laatste Dagen zien de hand der Voorzienigheid in de eenvoudige handelingen des levens juist zoo goed als in die welke meer voornaam zijn. De opmerking van eenen makelaar in aandeelen van mijnen, bij de inwijding der Knight smeltoven: „Wie anders dan een Mormoon zou er aan denken, om een smeltoven in te wijden?” is een bewijs van de verhouding der „Mormonen” in betrekking tot de zaken des levens.

Een ander voorbeeld is gegeven in de levensbeschrijving van President John. Taylor, in een verslag van een gesprek met M. Krolokoski, redacteur van een Parijsch tijdschrift, dat de socialistische denkbeelden verdedigde van M. Fourier, wiens Amerikaansche Icarian vereeniging erkend is als een van de duidelijk zichtbare mislukkingen van practisch socialisme.

Voorspoed heeft de kolonisatie der Kerk gevolgd in groote mate, hetzij beoordeeld volgens de gevolgen in Utah, na den uittocht over het vasteland; of de tegenwoordige „Big Horn” nederzettingen die nu juist de eerste vruchten hunner arbeid inoogsten.

President Taylor, door M. Krolokoski gevraagd zijnde, wat het was in de Kerk, dat de wonderbare vasthoudendheid voort bracht, antwoordde dat het eenvoudig was „de doop tot vergeving van zonden.”

„En dit is alles wat gij denkt, dat den toestand der menschheid zal verbeteren”, was de verwonderde vraag.

„Dat is alles wat ik veronderstel omtrent de zaak”, was het antwoord van hem aan wien de werking van den geest der liefde en broederschap in de Kerk duidelijk was.

„Dan ben ik bevreesd, dat gij maar weinig zult ten uitvoer brengen,” was het besluit van hem tot wien de woorden van President Taylor faalden al hunne belangrijkheid uit te drukken.

En het antwoord, juist uitdrukkende wat de Kerk had verricht op huishoudkundig en wereldsch gebied, verdient te staan als een van de duidelijke verklaringen van de kracht der Kerkleer, als die in de practische dingen des levens beoefend wordt. De verklaring van President Taylor, gericht aan een voornaam vertegenwoordiger van eene toen in verval zijnde volksplanting, was deze:

„M. Krolokoski, gij hebt eenigen tijd geleden M. Cabet naar Nauvoo gezonden. Hij werd als uwen leider beschouwd — de meest begaafde man dien gij hadt. Hij ging naar Nauvoo kort nadat wij het verlaten hadden. Huizen en land konden verkregen worden tegen lagen prijs. Rijke boerderijen waren verlaten geworden en duizenden onzer hadden de huizen verlaten met de meubelen er in. Bijna alles dat noodig was

om het geluk van den mensch te bevorderen was daar. Nimmer kon een persoon gaan naar eene plaats onder voordeeliger omstandigheden. Buiten de voordeelen van alles in gereedheid te vinden; had M. Cabet een uitgelezen gezelschap van kolonisten. Hij en zijn geld gingen naar Nauvoo — wat was het gevolg? Ik lees in al uwe verslagen — gepubliceerd in uw eigen tijdschrift hier in Parijs — een voortdurende aanvraag voor hulp. Het geroep was geld — geld! Wij willen geld, om onze doeleinden te bereiken.

Terwijl uwe volksplanting met alle voordeelen onzer verlaten velden en huizen — waarin zij slechts hunnen intrek behoeften te nemen — een ellendig bestaan voortsleepte, hebben de Heiligen der laatste Dagen, alhoewel beroofd van alles en verdreven van de beschaafde maatschappij tot in het Rotsgebergte, om die bescherming te zoeken onder de wilden — onder de „Roodhuiden” zooals gij onze Indianen noemt — die de christelijke beschaving ons had ontnomen — daar heeft ons volk huizen gebouwd, landerijen omheind, tuinen aangelegd, scholen gebouwd en eene landsregeering samengesteld en is voorspoedig in al de voordeelen der beschaving. Niet alleen dit, maar zij hebben duizenden en duizenden dollars naar Europa gezonden, om de lijdende armen te helpen naar Amerika te gaan, alwaar zij een toevluchtsoord kunnen vinden.

De vereeniging die ik vertegenwoordig, mijnheer M. Krolokoski, komt met een vrees voor God, de groote Elohim: wij offeren het eenvoudige plan door God vastgesteld, namelijk bekeering, doop en de oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes. Uwe vereeniging, met uwe wijsbegeerte en onafhankelijkheid van God, heeft een systeem gezocht van communisme en regeering, welke volgens uw eigen verslag de weg is, om de regeering van het vredetijk in te voeren. Wat is nu beter — onze godsdienst of uwe wijsbegeerte?”

De Fransche socialist had geen antwoord.

Een paar jaar na dit gesprek sloot de vereeniging voor kolonisatie hare Amerikaansche onderneming als een volslagen mislukking. Wat de Kerk heeft verricht in het voortbrengen van waar geluk en tevredenheid in het leven van menschen, kan door een ieder gezien worden die om zich heen wil zien in de westelijke landen, waar godsdienstige invloed zich heeft doen gevoelen. En wat nu verkregen is, slechts een geringe belofte van wat de toekomst geven zal, berust juist op hetgeen President Taylor noemde, op het eenvoudig geloof in God en geloof in Zijne Goddelijke doeleinden, dat duidelijk de Kerk gekenmerkt heeft gedurende al de jaren van beproeving en vooruitgang.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

DE OPVOEDING VAN KINDEREN.

De verwantschap tusschen ouders en kinderen is heilig. Een ieder die in het huwelijk treedt moest beseffen, dat hij of zij daardoor groote verantwoordelijkheid op zich neemt. Toch zal deze verantwoordelijkheid tot zegen en ontwikkeling dienen, inzoverre men die onderneemt met een begrip van hetgeen daaraan verbonden is, en met vastberadenheid hetzelfde te vervullen. Al degenen, wier huwelijk met kinderen gezegd wordt, moesten waardeeren de heilige roeping, welke zij, beide vader en moeder, op zich genomen hebben.

Een zekere schrijver heeft gezegd: „het opvoeden van het kind behoort te beginnen honderd jaar vóór zijne geboorte.” Dit doet ons overdenken met welk diep besef van de daaraan verbonden plichten, de man en de vrouw zich moeten voorbereiden voor den gewichtigen stap in het huwelijk.

De plichten der ouders jegens hunne kinderen zijn, in 't algemeen hieronder begrepen: dat zij voor hunne lichamelijke ontwikkeling zorgen; dat zij ze leeren alle deugden te beoefenen; dat de kinderen worden opgevoed zoodat zij zelfstandig zullen zijn, om door de wereld te gaan, en dat de ouders ze zullen opvoeden in de plichten jegens God en hunne medemenschen. De Kerk legt nadruk op al deze plichten.

Opdat het kind later met spieren en hersenen ijverig zal kunnen arbeiden is het noodig, dat het een gezond lichaam hebbe. Bij het onderhouden van het Woord van Wijsheid en andere wijze gezondheidsmaatregelen door den man en de vrouw, zullen hunne kinderen gezonde lichamen hebben. Als deze die voorschriften dan ook waarnemen zullen zij vele menschelijke zwakheden ontkomen. De ouders zijn verschuldigd hunne kinderen op te leiden in alle deugden, opdat ze gevormd zullen worden in eerlijkheid, betrouwbaarheid en kuisheid.

Kinderen moeten beseffen in hunne jeugd, dat de arbeid een deel van het menschenleven is. Van af het begin is het de mensch gezegd, dat hij brood zou eten „in het zweet zijns aanschijns.” „Die een luiaard is zal het brood niet eten noch de kleederen dragen van den arbeider”, zegt de Heere (Leer en Verb. 42 : 42). Kinderen moeten voorbereid zijn, beide jongens en meisjes, voor hunne toekomstige plichten. Zoover als 't kan moeten de ouders iederen zoon een eerlijk

vak of beroep, en iedere dochter die bijzondere dingen, welk op het doel van haar leven betrekking hebben, laten leeren. Aldus zullen de kinderen nuttige leden der maatschappij worden.

De belangrijkste plicht der ouders is hunne kinderen in te prenten de kennis van de beginselen van het Evangelie, en de uitvoering van de voorschriften ervan in hun leven. Het Evangelie is een praktische godsdienst. Door de plichten in praktijk te brengen in hunne jeugd, zullen de kinderen gewapend worden tegen de verzoekingën der wereld in later jaren. „Leer den jongen de eerste beginselen naar den eisch zijns wegs; als hij oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken” (Spreuken 22 : 6). Sommige menschen denken, dat kinderen niet moeten opgevoed worden in den godsdienst, totdat zij oud genoeg zijn, om voor zich zelven te onderscheiden en te kiezen. Maar dit is verkeerd. De plicht rust op alle ouders, om hunne kinderen op te brengen, naar het licht dat zij ontvangen hebben, in alles dat waar en veredelend is. Den ouders, die leden zijn van deze Kerk, wordt door den Heer nadrukkelijk bevolen, de kinderen te leeren de beginselen van het Evangelie door voorbeeld en door woord, en ze de praktische deugden ervan te doen uitoefenen. Deze verantwoordelijkheid rust op de ouders.

„Alle ouders . . . die kinderen hebben en hen niet onderwijzen in de leer van bekeering, geloof in Christus, den Zoon des levenden Gods, den doop en de gave des Heiligen Geestes door het opleggen der handen, als zij acht jaren oud zijn, zoo zal de zonde op de hoofden der ouders zijn; Want dit zal een wet zijn voor de inwoners van Zion; en hunne kinderen zullen gedoopt worden tot de vergiffenis hunner zonden, wanneer zij acht jaren oud zijn, en het opleggen der handen ontvangen, en zij zullen eveneens hunne kinderen leeren bidden en oprecht wandelen voor den Heere.” (Leer en Verb. 68 : 25 - 28). Terwijl dit gebod toen gegeven werd aan de leden der Kerk „in Zion of hare ringen”, zoo waren er te dien tijd geene zendingen. Maar nu is dit gebod van kracht voor alle leden der Kerk. De hoofdzaak is, dat de ouders hunne kinderen het Evangelie naarstig zullen onderwijzen. Dan, wanneer deze acht jaren oud worden zullen zij gereed zijn een verbond met den Heer te maken. Dat de kinderen het Evangelie niet ten volle verstaan is geen reden waarom zij niet gedoopt zouden worden. Zelfs oudere menschen verstaan het Evangelie niet ten volle wanneer zij het aannemen. Het Evangelie is goddelijk en de mensch is niet in staat, met zijne beperkte kennis, de volle beteekenis van ieder beginsel in eens te doorgronden. Gedurende alle eeuwigheid zullen de getrouwen meer en meer leeren aangaande deze beginselen. Doch de kinderen, wanneer zij acht jaren oud zijn, zijn in staat geloof in God te hebben, zich te bekeeren en de bedoeling van den doop en het opleggen der handen te begrijpen. De ouders dan, die deze plichten verzuimen, en hunne kinderen niet onderrichten, en weigeren hunne

kinderen te laten doopen wanneer deze het zelf verlangen en de dienst-knechten des Heeren ze gereed achten, doen hunne kinderen onrecht en zijn den Heere ongehoorzaam. Degenen, die hunne kinderen achten, als „een erfdeel des Heeren”, en ze met wijsheid en liefde en in gehoorzaamheid opvoeden zullen blijdschap in hunne nakomelingen hebben. Hunne kinderen zullen als „kostbare juweelen” zijn. Zij zullen hunnen vader en hunne moeder eeren en ze „gelukzalig noemen”.

S. Q. C.

DE APOSTOLISCHE BEWEGING.

In het voorjaar van 1830 kwam uit het Westen van Schotland het bericht, dat sommige mannen en vrouwen met vreemde talen spraken en profeteerden. In dien tijd waren er in Engeland vele christenen, zoowel leeraars als leeken, van verschillende kerkgenootschappen, die geregeld bidstonden hielden. Zij erkenden den treurigen toestand der wereld, de verdeeldheid en afval onder de christenen en waren overtuigd, dat de wederkomst des Heeren nabij was. Zij baden God om hulp, bijstand en geestelijk leven. Toen dit bericht uit Schotland hen bereikte was het dan ook geen wonder, dat velen zich verheugden. In het najaar van 1830 werd er eene commissie van Londen naar Schotland gezonden, om deze geestelijke gaven te onderzoeken.

Spoedig daarop werden ook te Londen en op andere plaatsen dezelfde verschijnselen waargenomen. De aanstaande wederkomst des Heeren, de opbouwning der Kerk, de val van Babylon en vele andere gebeurtenissen die in de laatste dagen zouden plaats hebben, werden in vreemde talen en zooals men zeide door profetie medegedeeld. Deze gaven werden genoten door personen van verschillende kerkgenootschappen, en over het algemeen werden zij uit hunne kerken verdreven en verkreeg deze richting daardoor meer zelfstandigheid en werden die personen meer met elkaar verbonden. Zij zeggen dat door de stem van profetie, op verschillende plaatsen en tijden, onderscheidene personen aangewezen werden tot de ambten zooals deze in de vroegere Kerk bestonden.

In verschillende landen werden gemeenten gesticht en ambtenaren aangesteld. Deze kerk of dit genootschap werd „de Apostolische kerk” genoemd, ook wel „Irvingianen” door sommigen, maar zij willen dezen naam niet erkennen. De reden waarom de naam van Irving, die een predikant te Londen was, met dit werk is verbonden, is, omdat Irving een der eerste predikanten was die in dat werk geloofde en hij in zijne gemeente gelegenheid gaf tot uitoefening der gaven. Nadat hij uit de Schotsche kerk uitgedreven was, is hij in de Londensche gemeente der Apostolische kerk als opperherder (Engel, Opziener of Bisschop) werk-

zaam geweest. Hij heeft dus nooit eene zeer hooge roeping in die kerk bekleed.

Wanneer een der apostelen van die kerk stierf, dan werd er geen ander in zijne plaats aangesteld. Al hunne apostelen zijn nu overleden en zij zijn wachtende op den Heere. Het werk der verzegeling van nieuwe leden door oplegging der handen, kan niet meer verricht worden, daar de apostelen niet meer zijn en deze volgens hunne leer alleen daartoe de macht hadden. Het gevolg is dan ook, dat deze kerk achteruit gaat.

In later jaren heeft zich een gedeelte van de Apostolische kerk losgemaakt en is opgericht wat genoemd wordt „De Herstelde Apostolische gemeente in de eenheid der apostelen.” Zij hebben weder apostelen, welke volgens hen door de stem van profetie zijn aangesteld en geven voor de ware Apostolische kerk te zijn. Dit tweede genootschap heeft eenige leerstellingen die niet door de eerste Apostolische kerk, in Engeland ontstaan, geleerd werden.

In April 1835 werd door de gemeente der Apostolische kerk te Barnsley, Engeland, de eerwaarde heer John Hewitt naar Amerika gezonden, om de beginselen door de Heiligen der laatste Dagen gepredikt te onderzoeken. Hij kreeg eenen brief van aanbeveling aan Joseph Smith mede. Wij laten den brief hier in zijn geheel volgen daar de redenen enz. voor deze zending daar in vermeld zijn:

Aan de Heiligen des Allerhoogsten:

Geliefde broederen in den Heere. Op eene vergadering van dienaren onzer Kerk, gehouden 28 Maart 1835, waar besproken werd of het voegzaam zou zijn, dat de eerwaarde heer John Hewitt u zou bezoeken; werd voorgesteld en aangenomen, dat hij, een groot verlangen hebbende om naar Amerika te gaan en de dingen te zien waarover in een uwer geschriften gesproken wordt, dat door een koopman uit New-York naar hier gebracht was, naar zijn verlangen zou ontvangen, de toestemming der vergadering en als het den Heere behagelijk was, Zijne goedkeuring. De Heere heeft onze vreugde en blijdschap gezien, toen wij hoorden dat Hij een volk verwekt had in dat gedeelte der nieuwe wereld, zoowel als hier. O, moge ons geloof vermeerderen opdat Hij Evangelisten, Apostelen en Profeten zal hebben, die met de macht des Geestes vervuld zijn en Zijn wil volbrengen in het vernietigen van de werken der duisternis.

De eerwaarde heer Hewitt was professor in de wiskunde te Rotherham Independent Seminary, en gedurende vier jaren leeraar der Barnsley Independent kerk. Hij begon de leerstellingen door ons geleerd, omtrent twee jaren gelèden te prediken en werd afgesneden. Vele zijner gemeente leden volgden hem, zoodat hij zeer spoedig weer in dezelfde kerk werd bevestigd in zijn ambt, en het werk des Heeren ging vooruit. Daar hij een levende zendbrief is zult gij als alles wel is, een uitvoerige

verklaring hebben. Velen zullen volgen, als hij de landstreek enz. zal geschikt achten, die de zaak zullen helpen, omdat de Heere hen met de goederen dezer wereld gezegend heeft. Wij hebben eene uiting gehad gedurende onze vergadering, die ons van blijdschap deed zingen.

De Heere was tevreden met het heilige voornemen van onzen broeder om u te zien; en wij verstaan dat er veel vervolging onder u geweest is, of zou zijn, maar wij werden geboden niet te vreezen, want Hij zou met ons zijn. Prijst den Heere.

De tijd is nabij wanneer afstand geen hinderpaal zal zijn tusschen ons; maar wanneer op de vleugelen der liefde, de berichten van Jehova door Zijne Heiligen zullen overgebracht worden. De Heere zegene onzen broeder, en moge hij een zegen voor u zijn. Weest niet bevreest voor onze vijanden; zij zullen, tenzij zij zich bekeeren, door den Heer der heirscharen ternedergeworpen worden. De werkers der ongerechtigheid zijn gebruikt door den overste der duisternis, om bedrog te plegen; maar onderscheiding is ons gegeven geworden, zoodat zij onmiddellijk te schande gemaakt werden, door ontdekt te worden, zoodat de kudde door hen niets geleden heeft.

Genade, barmhartigheid en vrede zij u geschonken van God onzen Vader, en van den Geest, Jezus Christus onzen Heere. Amen.

Ik ben waarde heer, uw broeder in het Evangelie,

THOMAS SHAW.

BARNESLEY, 21 April 1835.

(Zie Gesch. der Kerk, boek III bladz. 230.)

Deze brief spreekt van broederschap en tevens van het feit, dat de apostolische kerk te Barnesley erkende, dat God door middel van den profeet Joseph Smith werkende was en zij zelfs gewillig waren naar Amerika over te komen. In den brief wordt gesproken van eene uiting gedurende een hunner vergaderingen, welke duidelijk toont dat de goddelijkheid van het werk in Amerika erkend werd.

Deze Hewitt is echter ontrouw geworden aan zijne zending. Hij bezocht den profeet Joseph Smith, overhandigde hem den brief, had slechts een kort gesprek met hem, en beloofde terug te zullen komen. Hij deed dit echter niet, en het Presidentschap der Kerk zond daarop Ouderling Cowdery naar Fairport, alwaar Hewitt verblijf hield. Ouderling Cowdery had een brief bij zich, waarin het Presidentschap het verlangen uitdrukte, met hem verder over de beginselen van het Evangelie te spreken. De vrouw van Hewitt vertelde aan Ouderling Cowdery dat haar echtgenoot afwezig was. Later vernam men, dat Hewitt te Painsville, Ohio, onderwijs gaf. Ook de Apostolische kerk te Barnesley werd ontrouw aan haar voornemen, want het ware haar plicht geweest, dit werk verder te onderzoeken, en er kan geen twijfel zijn of het had tot grooten zegen geweest.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Op Zondag den 8 dezer, werden twee buitengewone vergaderingen gehouden in de „Nut”-zaal te Leiden. In de namiddagvergadering, gehouden ten 2 ure, waren er slechts weinige, doch in de avondbijeenkomst waren minstens 80 vreemdelingen aanwezig, benevens ongeveer 16 leden en kinderen. De sprekers in beide bijeenkomsten waren Pres. Sylvester Q. Cannon, Pres. M. Dalebout en Ouderling P. A. Clayton. Een zeer goede geest heerschte in beide vergaderingen en volle aandacht werd betoond. Vele boekjes werden verkocht en eenige adressen van belangstellenden verkregen.

Het artikel „Wat de Mormonen werkelijk gelooven”, onlangs verschenen in de „Ster”, is in boekvorm gedrukt geworden, en verkrijgbaar à 2 centen per exemplaar. Zend uwe bestellingen aan het hoofdkantoor.

In de maand October zijn er nog gedoopt: te Amsterdam, 1ste wijk, 2 personen, en 2de wijk 5 personen. Reeds in deze maand zijn te Rotterdam 4 personen gedoopt, te Utrecht 3 personen, te Leeuwarden 4 personen en te Kampen 2 personen.

Uit een bericht van Ouderling James H. Walker vernemen wij dat er op het oogenblik te Leeuwarden 24 families van vrienden zijn, die de zendingen kunnen bezoeken. De meesten dezer families zijn door traktaten gevonden. Hij zegt dat in hunne vergadering op Zondagavond 8 Nov. er 26 vreemdelingen groot en klein aanwezig waren.

Onlangs hebben twee zusters van de Kerk, die te Luik, België wonen, een bezoek gehad van een pastoor der Roomsche-Katholieke Kerk, waaraan zij vroeger behoorden. Toen hij zag, dat zij in staat waren de beginselen van het Evangelie te bewijzen, trachtte hij door laster en valsche geruchten van deze leer haar te bevooroordeelen tegen het „Mormonisme”, maar zij wisten goed te antwoorden, zoodat hij niet veel had te zeggen.

AANGEKOMEN.

5 November. — Ouderling John L. Ellertson Jr. en echtgenote Lapreal S. Ellertson van Mona, Utah. Hun is de Amsterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

Ouderling Arthur T. McKell van Spanish Fork, Utah. Hem is de Groningsche Conferentie aangewezen. Ouderling Jesse Haws van Provo, Utah. Hem is de Arnhemsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

GEHOORZAAMHEID.

Men spreekt veel over de vrijheid, maar velen vergeten dat zij slechts vrij zijn in zooverre zij de bevelen van Jehova gehoorzamen, hetzij dat die van Sinaï te midden van „donderen en bliksemen, en het geluid eener zeer sterke bazuin” worden verkondigd, of door de natuur geleerd, of door de influisteringen van den Heiligen Geest. Zoodra de menschen de wetten van hun bestaan veronachtzamen, worden zij gebonden en geboeid, want ongehoorzaamheid brengt voorzeker de straf.

Gelukkig is het kind, dat te huis heeft geleerd gehoorzaam te zijn, want dit zal altijd van onmisbaar voordeel voor hem zijn. Hij die niet geleerd heeft te gehoorzamen, kan nimmer werkelijk groot zijn. Cicero zeide, „Hij, die met bescheidenheid gehoorzaamt, blijkt waardig eenmaal aangesteld te worden, om te heerschen”. Napoleon schreef zijn succes in zijn leven toe „aan de ontwikkeling van zijnen wil, zijne kracht en zijne zelfbeheersching door zijne moeder te huis”. Zijn levensbeschrijver zegt, dat zijne moeder „de middelen gebruikte, een mengsel van teederheid, gestrengheid en rechtvaardigheid, waardoor hij haar moest beminnen, eerbiedigen en gehoorzaamen; van haar leerde hij de deugd van gehoorzaamheid.”

Gehoorzaamheid is de hoeksteen van allen vooruitgang. Door de waarheid te gehoorzamen, worden we vrijgemaakt, door het onderhouden van de wetten der gerechtigheid worden we meer en meer gelijk onzen Hemelschen Vader.

„De laatste, groote les des levens, de koorzang, welke van alle elementen en al de engelen rijst, is de vrijwillige gehoorzaamheid.”

Young Woman's Journal.

CORRESPONDENTIE.

Broeder Wm. Pot, wonende te Ogden City, Utah, verzocht ons te willen melden, dat zijne ouders Arend en Geltje Pot den 3den Mei 1904, vijftig jaren gehuwd waren. In de „*Ster*” van 1 Oct. was de datum niet vermeld.

Aan een brief van broeder Evert Neuteboom, van Ogden City, Utah, ontleenen wij het volgende: „Ik erken dat er tegenwoordig zeer veel nuttig nieuws in de „*Ster*” is, en onderwerpen besproken worden van de grootste waarde. Ik verheug mij in den vooruitgang der Zending, en dat in Zwolle het werk weder hervat is. Het was in die stad, dat ik voor het eerst de waarheid hoorde en dat ik op 16 Aug. 1884 door S. Koldewijn gedoopt werd. Ik verheug mij in het Evangelie en ben zeer dankbaar voor de zegeningen mij geopenbaard. Ik heb mij steeds in het werk verheugd, ook in het werk voor de doden. Het was mijn voorrecht voor vele personen gedoopt te worden en anderen in dit werk van nut te zijn geweest.”

KENNISGEVING.

Aangezien dit jaar spoedig ten einde zal zijn, nemen wij de vrijheid onze lezers beleefd maar dringend te verzoeken hunne verschuldigde abonnementsgelden te voldoen. Van de zendelingen en onze agenten kan vernomen worden hoeveel het verschuldigde bedrag is tot aan het einde van dit jaar.

Als iemand de „Ster” niet langer wenscht te ontvangen, verzoeken wij vriendelijk, ons hiervan kennis te geven. Wanneer de eerste twee nummers van de „Ster” van 1909 niet door de inteekenaren worden teruggezonden, dan is dit een bewijs, dat zij ons tijdschrift ook gedurende dat jaar wenschen te ontvangen. Ook voor inteekenaren die voor een zeker tijdperk geabonneerd zijn is deze regel geldig.

De gelden kunnen aan onze agenten of de zendelingen voldaan worden of aan het hoofdkantoor, Crooswijksche Singel 8, Rotterdam, verzonden worden.

Gij zult ons zeer verplichten, ons te willen melden, wanneer uw adres veranderd is.

De Redactie.

OVERLEDEN.

Den 29sten September 1908 is te Salt Lake City, Utah, overleden: George Bloem, zoonkje van br. en zr. D. J. Bloem. De kleine had slechts een kwartier geleefd; zijn dood werd voorzien en vóór deze intrad, kon de gebruikelijke inzegening geschieden.

Geen klacht voor 't kind — dat is gelukkig —

Maar wel een beê stijgt uit ons hart,

Voor d' ouders wien het lot zoo nukkig

Een mengling gaf van vreugde en smart.

F. I. K.

Den 26ste October l.l. is te Antwerpen, België, overleden: Wilhelmus Johannes Hartkoorn, geboren 17 Juli 1908, gezegend door Ouderling J. H. Pitt.

I N H O U D :

Het Priesterschap	Blz. 341	Aangekomen	Blz. 354
Verplaatst	„ 346	Gehoorzaamheid	„ 355
Een practische leer	„ 347	Correspondentie	„ 355
De opvoeding van kinderen	„ 349	Kennisgeving	„ 356
De Apostolische beweging	„ 351	Overleden	„ 356
In ons eigen Zendingveld	„ 354		

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.